

شماره بخشنامه : 5044-201

تاریخ : ۱۳۸۱/۰۶/۲۳

موضوع

عدم رعایت ماده 132 در مورد پروانه بهره برداری مکمل- منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: اصفهان

شماره: 5044/201

تاریخ: 23/06/1381

پیوست:

شماره وتاریخ رأی مورد واخواهی: 30/8/1380-3/749

مربوط به مالیات: اشخاص حقوقی

سال عملکرد یا تعلق مالیات: 1377

شماره حوزه مالیاتی: 201521

شماره سر ممیزی مالیاتی: 20152

اداره: سازمان امور اقتصادی و دارائی استان اصفهان (شهرستان اصفهان)

تاریخ ابلاغ رأی: 12/9/1380

شماره وتاریخ ثبت شکایت: 12/10/1380-8305/4/30

خلاصه واخواهی: پروانه بهره برداری شماره 1309976/0414675 مورخ 15/12/1377 برای تولید هگزان وپارافین مایع وپروانه بهره برداری شماره 1309986/044237 مورخ 24/4/1377 جهت تولید حلال هپتان وحلالهای آیزوپارافینیک صادر ودرآمد حاصل از تولیدات فوق مشمول معافیت ماده 132 قانون مالیاتهای مستقیم می باشد. هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر بر اساس گزارش خلاف واقع کارشناسان با اشاره به اینکه پروانه های بهره برداری مکمل است ونیز بیان اینکه شرکت از معافیت ماده 138 استفاده نموده، شرکت را از معافیت فوق الذکر محروم کرده، در حالیکه اولاً پروانه مکمل همان پروانه واقعی است، ثانیاً ذخیره های طرح و توسعه سالهای 1374 و 1375 توسط حوزه مالیاتی برگشت شده وشرکت از آن استفاده ننموده و فقط از ذخیره سال 1376 که مربوط به تولید تینر روغنی بوده استفاده نموده وبه این ترتیب مانعی بر سر راه شرکت جهت استفاده از معافیت ماده 132 وجود ندارد. ضمناً شرکت یک در هزار فروش را در اجرای بند ب تبصره 67 قانون برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی وفرهنگی جمهوری اسلامی ایران به حساب خزانه واریز کرده که به عنوان هزینه قابل قبول مورد پذیرش واقع نگردیده.

بنا به مراتب به رأی شماره 3/749 مورخ 30/8/1380 هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر اعتراض داشته، درخواست نقض آن را دارد. (مشروح مطالب در هشت صفحه ضمیمه پرونده است.)

رأی: شعبه هفتم شورای عالی مالیاتی پس از مطالعه مشروح شکایت شاکی وملاحظه وبررسی اوراق پرونده به شرح آتی انشاء رأی می نماید:

اولاً دلیل هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر مبنی بر اینکه پروانه های شماره 1309986/44237 مورخ 24/4/1377 و 1309976/0414675 مورخ 15/12/1377، که جهت تولید هپتان و ایزوپارافینیک وهگزان وپارافین مایع صادر گردیده، مکمل پروانه اصلی بوده و آثار آن در عدم استحقاق استفاده از معافیت مورد ادعای مودی تشریح نگردیده، ثانیاً استدلال هیئت در عدم اعطاء معافیت مورد درخواست، به لحاظ استفاده شرکت مودی از معافیت مذکور در بند الف ماده 138 اصلاحی مصوب 7/2/1371 قانون مالیاتهای مستقیم نشان از واریسی همه جانبه موضوع نداشته، ثالثاً راجع به 001/0 درآمد موضوع بند ب تبصره 67 قانون برنامه پنج ساله دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی وفرهنگی جمهوری اسلامی ایران نظر هیئت به اینکه 001/0 مزبور مربوط به سال مورد رسیدگی نبوده ومالا عدم کسر آن از درآمد مشمول مالیات، صرفاً به دلیل یاد شده، با مفاد بند 27 ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند 1366 مطابقت ندارد.

بنا به مراتب فوق به رأی مورد واخواهی ایراد است وشعبه ضمن نقض آن پرونده را به هیئت حل اختلاف مالیاتی دیگر احاله می نماید تا با رعایت مقررات موارد را مورد رسیدگی لازم وكافی قرار داده ودر هر مورد به طور مستدل، نفیاً یا اثباتاً اظهار نظر واقدام به صدور رأی نماید.

حسن عباسی پناه

علی اصغر زندی فائز

غلامحسین مختاری

